

Майстри українського бароко

Підготувала:

**Студентка групи
Ф-13**

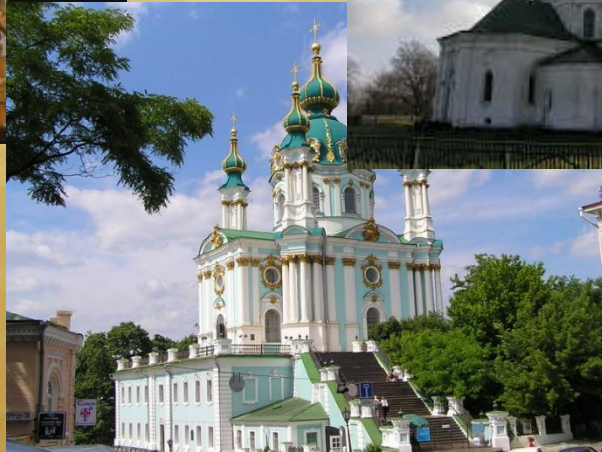
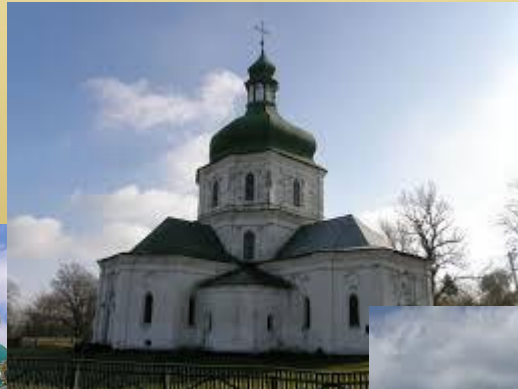
Гетманчук Олена

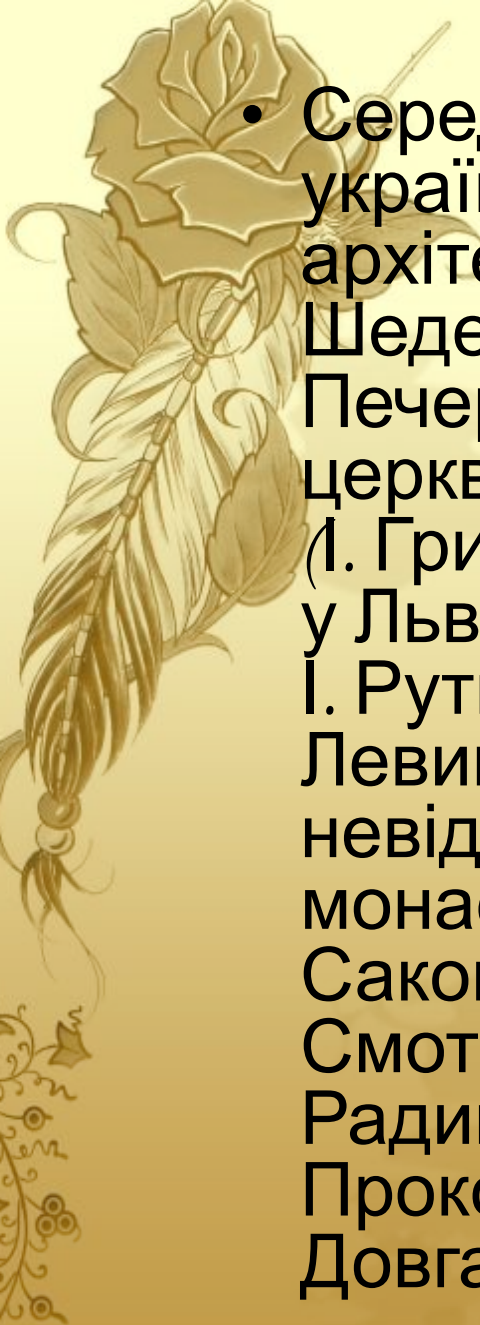

- Бароко – це стилістичний напрям в європейському мистецтві *XVI-XVIII* сторіч, започаткований в Італії. Основні його риси: підкреслена урочистість, пишна декоративність, динамічність композиції. В Україні під впливом козацтва, його визвольного руху та союзу з православною церквою, яку воно взяло під свій захист, напрям отримав назву козацьке

- Визначною його рисою є використання традицій народного мистецтва та широка демократизація сюжетів. Українське бароко відбилосся в архітектурі, живописі, літературі, скульптурі та театрі України того часу.

-
- Серед того, що дійшло до нас у стилі українського бароко, слід відзначити архітектуру Духовної академії у Києві (Й. Шедель), Ковнірського корпусу в Києво-Печерській лаврі (С. Ковнір), надбрамної церкви Кирилівського монастиря у Києві (І. Григорович-Барський); церкви Св. Юра у Львові (Б. Меретин); картини художників І. Рутковича, Й. Кодзлевича, Г. Левицького, А. Голика, ікони та розписи невідомих художників у церквах та монастирях; літературні твори К. Саковича, І. Величковського, М. Смотрицького, І. Галятовського, А. Радивиловського, Г. Кониського, Т. Прокоповича, Д. Туптала, Г. Сковороди, М. Довгалевського та інші.
-

Йоган Шедель (1680-1752)

Архітектор. Народився в Вандсбеку, нині Німеччина. Архітектурній майстерності навчався у німецьких майстрів, близьких до школи архітектора Андреаса Шлютера. Працював під впливом архітекторів нідерландської школи. Знав також секрети італійських зодчих. Працював в стилі бароко. Вершиною мистецтва архітектора в Києві було зведення Великої дзвіниці Успенського собору в Києво-Печерській Лаврі, нині Києво-Печерський історико-культурний заповідник.

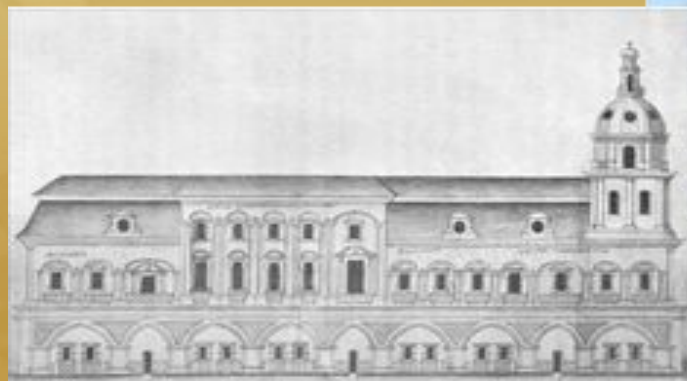
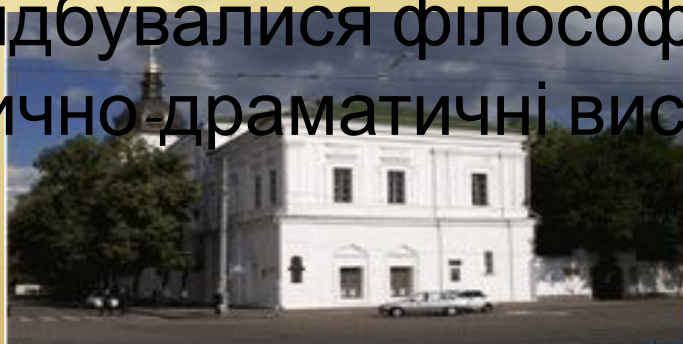

• Велика дзвіниця Києво-Печарської Лаври

- Старий академічний корпус Києво-Могилянської академії, збудований на початку 18 століття століття, перебудовано за проектом Шеделя в 1732—1740 роках. Було здійснено надбудову другого поверху з конгрегаційною церквою та актовою залою, де відбувалися філософські диспути, музично-драматичні вистави тощо.

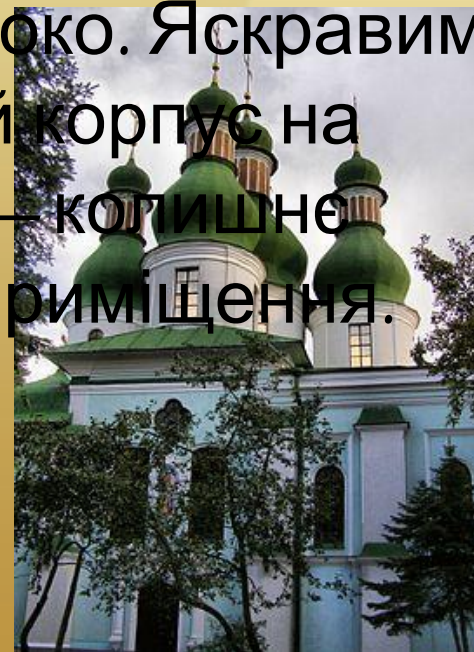
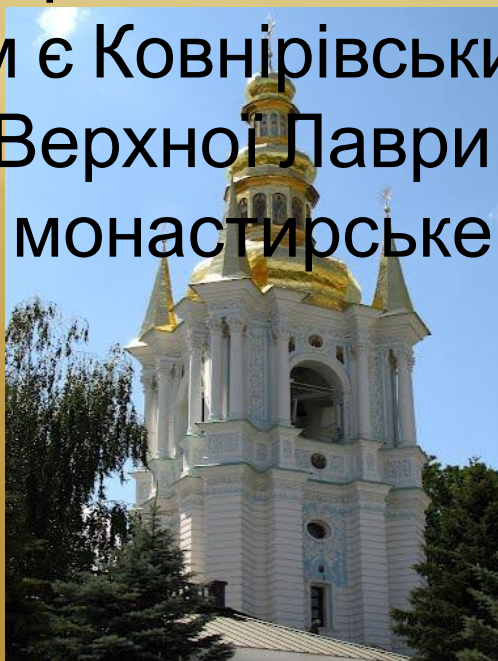

Ковнір Степан (1695-1786)

- Народився 1695 року у селі Гвоздів на Київщині. З молодих років працював каменярем.
- Був підданим Києво-Печерської лаври (хоч і звільненим від усіх монастирських повинностей). Близько 1720 року переселився до Києва. Монастир зазнав великої пожежі у 1718 році. Тому тут розпочали великі відбудовчі роботи, в яких брав участь Ковнір. Спершу він працював під керівництвом Йогана Шеделея, Василя Нейолова та інших професійних зодчих, а з часом і сам отримав кваліфікацію «кам'яного

- Вважається, що першими творами Ковніра були споруди господарчого призначення — склади, комори, ключарня, палітурня, друкарня. За участю Ковніра споруджено дзвіниці на Ближніх та Дальніх печерах, храм у Китаєві, Кловський палац та інші видатні пам'ятки українського бароко. Яскравим шедевром є Ковнірівський корпус на території Верхньої Лаври — колишнє службове монастирське приміщення.

Іван Григорович Барський

(1713-1791)

- Архітектор. Народився в містечку Літковичах у родині вихідців з міста Бар на Поділлі. Близько 1715 року сім'я переїхали до Києва. Спробував себе в архітектурному мистецтві вже у зрілі роки. До того служив у магістраті, одружився, налагодив сімейний побут (був батьком 15 дітей). А потім, пройшовши вишкіл на будовах інших зодчих, приступив до самостійної творчості.
-

- Творча спадщина: Фонтан «Самсон», Покровська церква (1766), Церква Миколи Набережного (1772-1785), Будинок бурси (1760-1778) (Київ). Собор Різдва Богородиці, будинок полкової канцелярії (Козелець).

*Бернард Меретин(****-1759)*

- Біографічні відомості про Бернарда Меретина до моменту появи на західноукраїнських землях, відсутні. Близько 1738 року з'явився у Львові, де оселився і працював як архітектор.
 - Споруди Меретина виконані в стилі пізнього бароко та рококо з елементами класицизму, пристосованому до українських традицій. Показовим для еволюції стилю майстра є Городенківський костел, на котрому архітектор застосував ряд прийомів, розвинутих в подальшому у головному своєму творінні — соборі святого
-

Іван Руткович

- Галицький іконописець кінця *XVII* -початку *XVIII* століття, працював переважно у Жовкві. З творчості Рутковича відомі збережені цілістю або частково іконостаси у дерев'яних церквах: у Волиці Деревлянській, у Волі Висоцькій, у ц. Різдва Христового у Жовкві (1697 -99), на поч. *XIX* ст. перенесений до церкви Собору Пресвятої Богородиці у Скваряві Новій, нині у Національному музеї у Львові імені Андрія Шептицького. Іконостаси Рутковича визначили тип західноукраїнського іконостасу кінця 17 першої половини *XVIII* століття з додатковим рядом євангельських сцен, а жовківський іконостас був вершинним етапом розвитку українського класичного іконостасу *XVII*

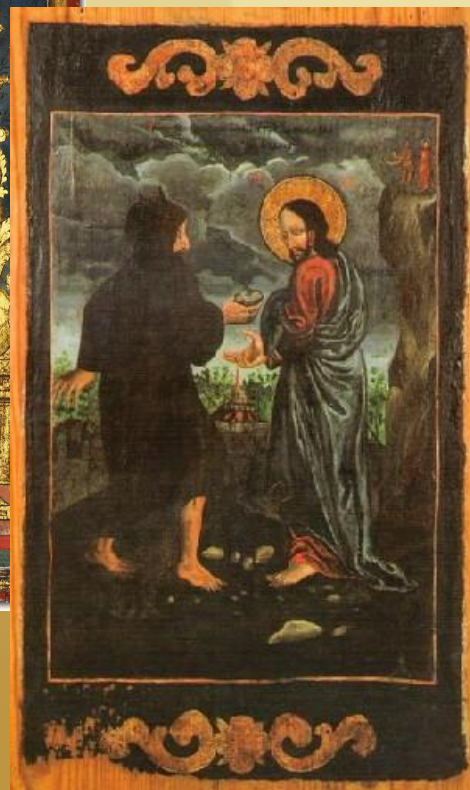
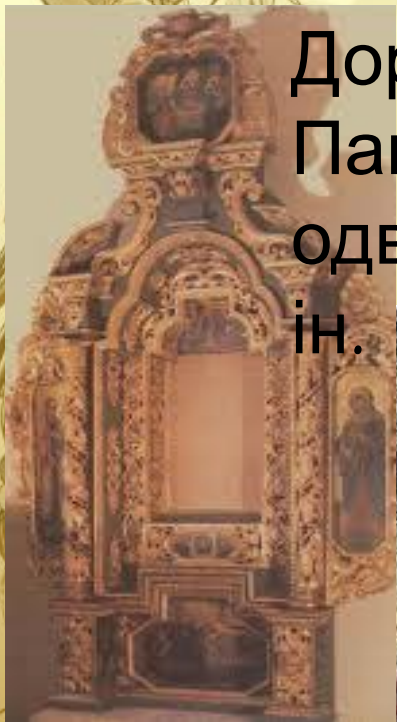

Йов Кондзелевич (1667-1748)

- Народився в Жовкві. В молоді літа Кондзелевич переїхав на Волинь, до самої смерті жив у Луцьку, а головним чином — у Білостоцькому монастирі. До *XVIII* століття цей монастир вважався оплотом православ'я і був єпископською резиденцією. При монастирі існувало училище для дітей. І все ж, основним його заняттям Кондзелевича був іконопис, хоча є намагання приписати йому ряд портретів. В 1710 році в акті обрання єпископа на Луцьку православної кафедри він згадується як ігумен Луцького Христо-Воздвиженського братства, а в 1713 році його повторно обирають на цю посаду
-

- Творча спадщина: кіот для Чудотворної ікони Загорівської Божої Матерів для Загорівського монастиря, «Богородиця-Дороговказниця», ікони «Христос-Пантократор», «Спокуса Христа» та одвірки дяконських і Царських воріт та ін.

Феофан (Єлеазар) Прокопович

Єлеазар Прокопович народився у Києві 7 червня 1681 року в родині крамаря Церейського. Визначний український діяч епохи бароко. Різносторонність обдарувань, енциклопедичність знань, видатні досягнення в галузі науки, політики, без сумніву дозволяють поставити його в ряд геніїв людства. Праці Ф. Прокоповича торкаються фізики, філософії, математики, астрономії, логіки, наук про державу і право, теології.

- Прокоповичем сформульовано фундаментальну тезу про зв'язність часу, простору і матерії, яка лежить в основі сучасної теорії відносності. Тільки «закритість» досягнень українських мислителів перед світом і невивченість їхніх праць до сьогодні не дає змоги поставити ім'я нашого вченого на достойне місце поряд з Лукрецієм Тітом Каром, Ньютоном, Фрідманом, Ейнштейном — і сучасні фізики повинні попрацювати в цій галузі, переосмисливши і переоцінивши доробок українських мислителів, зокрема Ф. Прокоповича, надати світової відомості їхнім непересічним, а іноді й абсолютно піонерським досягненням. Створив визначну працю «Натурфілософія».

Мелетій Смотрицький

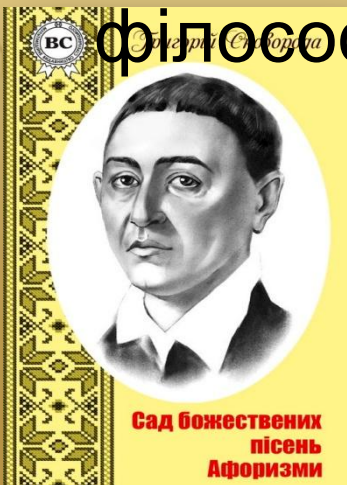
- Письменник, церковний і освітній діяч Речі Посполитої, український мовознавець, праці якого вплинули на розвиток східнослов'янських мов. Автор «Граматики слов'янської» (1619), що систематизувала церковнослов'янську мову. Автор ідеї про відродження православ'я в слов'янському світі на базі Московського царства.

Григорій Сковорода

- Український просвітитель-гуманіст, філософ, поет, педагог.
- Освіту здобув у Києво-Могилянській академії. Переслідуваний світськими та духовними властями, з 1770-х років вів життя мандрівного філософа. У

філософської проблематики і перекладає біблійські ідеями платонізму та стоїцизму. Зміст людського існування — подвиг самопізнання. Створив збірку «Сад божественних пісень».

**Дякую за
увагу!**

